

stabulatio, onis. *subs. f.* ETYM stabulum. DROM cast. *estabulación*. [FREQ minima 4^{indicia} 0,29 /d.c.m.] Palabra propia de la lengua campesina. ¶ **a** *stabulandi actio, i. e. sub stabuli securitate armenta protegere* • *estabulación, puesta del ganado en la seguridad del establo* 60 COLUM 6.3.1. Boues calore sub diuo, frigoribus intra tectum manere oportet. Itaque hibernae stabulationi eorum praeparanda sunt stramenta. 125 APUL Met 4.6. Insurgit speluncae ... turris ardua; caulae firmae solidis cratibus, ouili stabulationi commodae.

b^{ab etymologia} *consistio seu mouendi mora* • *parada, permanencia o espera* [HYPER mora^a] 160 GELL 16.5.10. Ab illa ... consistione et quasi quadam stabulatione uestibula appellata sunt spatia ... ante fores aedium relictā, in quibus starent, qui uenissent, priusquam in domum intromitterentur. 384-440 MACR Sat 6,8,120. Ab illa ergo grandis loci consistione et quasi quadam stabulatione ab aduenientibus priusquam intromitterentur in domum.